

Parlament del president del Consell Social de la UPC

Acte d'inauguració oficial del curs acadèmic 2013-2014. 23 de setembre de 2014

- Rector Magnífic,
- Secretari d'Universitats,
- Secretari General,
- Secretària del Consell Social,
- Sr. Cristóbal Colón,
- Rectors i presidents del Consell Social estats,
- Rectors i representants d'altres universitats,
- Autoritats,
- Representants d'empreses i institucions,
- Membres de la comunitat universitària,
- Amigues i amics,

Benvinguts a l'acte d'inauguració del curs acadèmic de la UPC
2014-15.

Permeteu-me que comenci felicitant al **conferenciant**. En Cristóbal Colon tot, liderant La Fageda, posa de manifest que hi ha una manera absolutament diferent de fer, fins i tot, el productes de sempre, impulsant una societat més justa.

Felicito, també, a tots els **premiats i distingits**. És un reconeixement merescut a l'excel·lent tasca que esteu desenvolupant. Us animo a seguir treballant en aquesta línia.

Felicitacions també al secretari general per la presentació de la Memòria de la UPC, que ens ha donat unes pinzellades del que ha estat el curs 2013-2014, de la feina que s'ha fet i de per on caldrà avançar en el curs que avui inaugurarem.

Finalment, vull felicitar i agrair a les **corals** de les diferents escoles i campus, i a l'Orquestra UPC per la vostra tasca al llarg del curs i per la vostra col·laboració en aquest acte.

Aquesta és la meva segona inauguració de curs com a president del Consell Social. L'any passat tot just acabava de prendre possessió del càrrec quan em va tocar inaugurar el curs. Les eleccions a rector foren uns mesos més tard...

Avui, ja amb alguns quilòmetres recorreguts amb el rector Fossas i el seu equip, vull reconèixer la feina feta, l'esforç i la lleialtat amb la que es treballa, també amb el CS.

Un dels objectius d'aquest 2014 és aconseguir la fita de tancar un exercici equilibrat. Aquest és un objectiu necessari per vèncer el present i guanyar un futur... Fins aquí, però, conduïm amb les llums curtes, il·luminant el següent revolt que haurem de negociar...

Cal també, de tant en tant, posar les llums llargues i pensar cap on voldrem anar, cap on posicionem la nostra universitat.

Quins seran els àmbits on servirem millor la nostra societat en el futur?

Jo en destacaria tres. Tres destins cap on cal conduir:

- o Impressió 3D: a risc de ser simplista, un bon exemple al que sovint em refereixo per l'impacte que va tenir a nivell social i mediàtic és el cas d'un pacient de 5 anys diagnosticat amb un neuroblastoma.

Potser recordareu la notícia: es va imprimir amb materials de diferents colors el tumor i els òrgans adjacents.

Gràcies al model 3D, els cirurgians varen poder assajar, programar i realitzar finalment la operació sense danyar pulmons, artèries i vasos que haurien compromès la vida del nen.

Aquest, n'és un exemple, però la fabricació additiva té un ventall molt ampli d'aplicacions. Pot canviar el model de producció però també el de consum, la logística i tota la

cadena de valor. Cal investigar en materials, millorar la rapidesa i abaixar els costos per a que l'impacte social sigui el major possible...

o Un altre àmbit que crec que demana la nostra atenció és el

Grafè:

Segons els experts el grafè possiblement sigui l'actor principal de la nova revolució industrial.

Recordem que els seus descobridors (Andre Geim i Konstantin Novoselov) han estat reconeguts amb el premi Nobel de física.

Al grafè, se li reconeixen usos provats en diversos camps però s'està en una fase molt inicial d'exploració de les seves potencialitats. Aquestes són tantes, que la UE promou un pla de finançament global de 1.000 milions d'€ per a recerca i per a incentivar els seus usos comercials.

Catalunya, essent un pol important en el camp de la investigació, avui és, però, aliena al negoci que representa l'activitat industrial... .. de moment...

- o Per últim, l'àmbit de l'Energia/Sostenibilitat/Smart cities... té tants noms com futur. Són les diferents cares d'una mateixa realitat.

El món de l'energia, ja fa dècades, que és a l'ull de l'huracà tant per la banda dels països productors, com per les conseqüències ambientals del consum massiu propi del model occidental.

Rússia passa el gas que ven a Europa per Ucraïna i tots llegim als diaris les batusses que es porten... Mentrestant, les revoltes a alguns països productors de petroli estan posant en guàrdia els governs occidentals, altament dependents en

termes energètics... revoltes animades per la massiva transferència de rendes cap a aquests països que tenen models socials antagònics al nostre i que alimenten la incertesa i les tensions geopolítiques.

I tot plegat, mentre uns milers de científics de diferents governs, races i religions aplegats a l'IPPC ja fa dècades que diuen, confirmen i reconfirmen que el canvi climàtic és antropogènic, és a dir, produït per les activitats de l'home. El repte tecnològic és, doncs, majúscul i tridimensional. Cal combinar amb mestria: el vector preu, el vector ambiental i el de la seguretat de subministre.

O agafem aquest repte o ens passarà per sobre!

Aquests tres àmbits, impressores 3D, grafè i energia/sostenibilitat són molt transversals i de ben segur que avui orienten molta de la recerca que s'està duent a terme a la UPC.

L'any passat, en aquest mateix acte, us deia que la UPC ha “acompanyat” la societat del SXX a assolir cotes de benestar social impensables en generacions anteriors. Si hi pensem per un moment, amb la nostra incidència al món de l'energia, de les TIC, les infraestructures, l'arquitectura... ... hem ajudat a trencar moltes barreres, a fer una societat més justa, a fer funcionar l'ascensor social i l'econòmic.

Aquests últims anys de crisi, però, han passat el rasclet i hem anat enrere. A la nostra societat, s'han incrementat les diferències trencant, així, la tendència a reduir-les de tot el segle passat.

Cal tornar a l'optimisme tecnològic amb l'objectiu final d'aconseguir, un avanç, un progrés social mitjançant empreses que facin una societat més justa i amb menys desigualtats.

Secretari, aquesta Universitat ha estat i, malgrat tot, encara és punta de llança...

Hem patit solidàriament amb el país, hem agafat un camí eixarreït, polsós i pedregós amb el convenciment que no seria per sempre i que el futur seria més planer.

Al país que volem, la UPC li cal, li convé, li fa bé, l'acompanya i, a més, el fa més just.

El futur el dibuixem entre tots però, avui, els Goversns tenen el llapis...

Moltes gràcies!